

tilstede berøved — hvilket Alle fandt ganske naturligt —, og det forekommer mig nu, da det ærede Medlems og mine Beregninger dengang stemmede forunderlig nøje overens, at være usatteligt, hvorledes det ærede Medlems i Mellemtiden har kunnet voxe op til det tredobbelte af det, som vi dengang begge vare enige om at antage for det Rigtige. Jeg maa altsaa indtil Videre paa det Bestemteste modsigte det ærede Medlems Angivelse om, at Skatteindtægternes Formindskelse løber op til et saadant Tal, som han har anført, og som jeg dristig tør paastaae er feilagtigt.

Hvad selve Loven angaaer, er der om dens Hensigtsmæssighed hittedet forskjellige Ansuelser. Jeg skal blot tillade mig at erindre om nogle Ord, hvormed jeg indlebede Forhandlingen ved anden Behandling, at det ingenlunde var Udvalgets Mening, at Loven kunde betragtes som noget Fuldkomment; det er overhovedet meget vanstelig at komme til en Skattelov, som kan anerkjendes for fuldkommen god. Der vil, hvorledes man end bærer sig ad, i hvilken som helst Skattelov fremkomme Uregelmæssigheder, hvilket ligger deri, at det er umuligt at generalisere Bestemmelser om et Forhold, der i Livet udpræger sig i en saa overordentlig Mangfoldighed som Skatteevnen; og det er derfor ikke tænkeligt, at der skulde kunne gives en Lov herom, hvori der ikke findes visse Uregelmæssigheder og Afvigelser fra det, som i og for sig maa ansees for det Rigtigste og Hensigtsmæssigste. Men det er fra alle Sider anerkjendt, at Loven, som den nu foreligger, betydlig mere nærmer sig til det Sunde og Fornuftige, end den tidligere lignende Skattelov har gjort, og dermed mener jeg, at Thinget maa trøste sig for denne Gang. Jeg kan herved ganske tiltræde et æret Medlems Udtalelse, naar han hittede, at forsaavidt man fra forskjellige Sider har udtalt sig om, hvorvidt det vilde være ønskeligt, at man, dersom man en anden Gang trængte til en saadan Skat, fik en anden Lov istedetfor denne, eller beholdt denne Lov, og derimod reformerede den anden Skattelov, vilde det Allerflogeste, vi kunde gjøre, være for Diebliffet ganske at affee fra dette Spørgsmaal; thi derom foreligger der for Diebliffet ingen Nødvendighed for at danne sig

en Mening. At det vil være det Unnskeligste at faae saa faa og saa lave Skatter som muligt, derom kunne vi naturligvis Alle være enige. Om det imidlertid er foreneligt med Statens Tærv at indskrænke Skattebeløbet under det Beløb, som nu er foreslaaet at skulle udredes i det forestaaende Finantsaar, kan man først see, saa snart man kan oversee de fremtidige Forhold. Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at indføre bethdelige Reductioner i visse Grene af Statshusholdningen, gjør man bedst i at opsætte at bevare, indtil man kan sælde en grundet Dom derover, indtil alle de Data foreligge, hvorpaa man maa støtte en Mening om en saadan Sag, naar man vil have, at Ens Mening skal være stemmende med, hvad der er i Statens sande Interesse. Jeg troer, at der ingen Tvivl kan være om, at vi til næste Aar ville faae den rigeste Leilighed til at overveie dette Spørgsmaal og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse.

Solstein: Naar den ærede Ordfører anførte, at jeg skulde have været enig med ham angaaende Talstørrelserne, saa er dette ganske vist rigtigt for et enkelt Sogns Vedkommende, men ingenlunde for alle. Jeg maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at Forringelsen i Skatteevnen for Frederiksberg Sogn vil blive mellem 500,000 og 550,000 Rd. — saaledes er den opgivet af Rigningscommissairerne der — og fra Amager og flere af de andre Sogne, som ere beliggende i Soffelunds Herred, er der kommet Anmeldelser, som godtgjøre, at Forringelsen i Skatteevnen vil gaae op til den Sum, jeg har angivet. Det vil, naar denne Stats Opkrævning kommer til practisk Udførelse, i Virkeligheden vise sig, at mit Forholdstal vil holde Stik.

Ordføveren: Jeg maa gjentage, at hvad den ærede Taler anførte om, at Forringelsen i Skatteevnen i Frederiksberg Sogn paa Grund af de Forandringer, som ere foretagne ved Lovudkastets § 6, vil være mellem 5 og 600,000 Rd., er fuldstændig feilagtigt; det er aldeles umuligt, at den kan være saa stor. Nedgangen vil i Frederiksberg Sogn være høist ubethdelig.